

Základy Javy

Obsah

- Data v Javě
- Operátory a další elementy
- Základní příkazy
- Procedury a funkce
- Jednoduchá kolekce

Datové typy

- Abstrahujeme od binární podoby paměti počítače
  - data jako hodnoty různých datových typů uložené v datových objektech
- Datový typ (zkráceně jen typ) specifikuje:
  - množinu hodnot (hodnota je elementem datového typu)
  - množinu operací, které lze s hodnotami daného typu provádět
- Příklad typu: celočíselný typ *int* v jazyce Java:
  - množina hodnot – 32 bitů = celá čísla z intervalu: *cca +/- 2 mld.*
  - množina operací
    - aritmetické operace +, -, *, /, jejichž výsledkem je hodnota typu *int*
    - relační operace ==, !=, >, >=, <, <=, jejichž výsledkem je hodnota typu *boolean*
    - a další
- Typ *int* je jednoduchý (**primitivní**) typ, jehož hodnoty jsou **atomicke** - z hlediska operací dále nedělitelné – nelze pracovat s podtypy

Jednoduché datové typy

- V Javě jsou tyto jednoduché (primitivní) typy jazyka Java :
  - *byte* celá čísla z intervalu $-128 \dots 127$
  - *int* celá čísla z intervalu $-2147483648 \dots 2147483647$
  - *double* aproximace reálných čísel v absolutní hodnotě od $4.9406545841246544 \text{ E}^{-324}$ do $1.79769313486231579 \text{ E}^{+308}$
  - *boolean* *false*, *true*
  - *char* znaky Unicode
- Další primitivní typy – celočíselné: *short*, *long*, reálné: *float*)
- Reprezentace hodnot jednoduchých typů v paměti počítače:
  - *byte* 8 bitů v doplňkovém kódu
  - *int* 32 bitů v doplňkovém kódu
  - *double* 64 bitů v pohyblivé řádové čárce (mantisa, exponent)
  - *boolean* 8 bitů, 0 nebo 1 (zabírá celý bajt)
  - *char* 16 bitů (!) v kódu Unicode

Primitivní datové typy

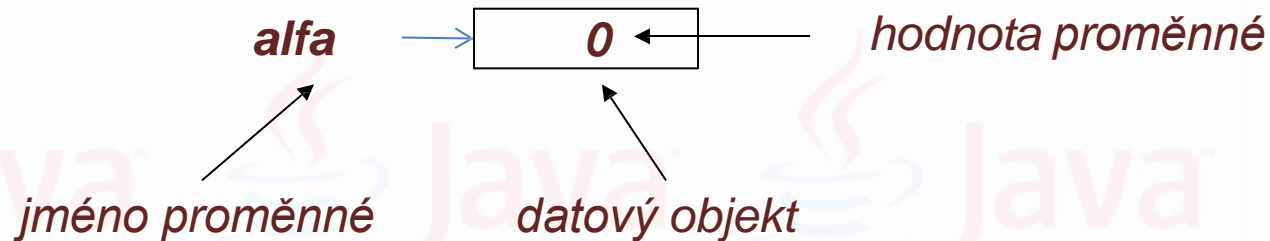
zdroj: <http://interval.cz/clanky/naucte-se-javu-datove-typy/>

typ	popis	velikost	min. hodnota	max. hodnota
byte	celé číslo	8 bitů	-128	+127
short	celé číslo	16 bitů	-32768	+32767
int	celé číslo	32 bitů	-2147483648	+2147483647
long	celé číslo	64 bitů	-9223372036854775808	+9223372036854775807
float	reálné číslo	32 bitů	-3.40282e+38	+3.40282e+38
double	reálné číslo	64 bitů	-1.79769e+308	+1.79769e+308
char	znak UNICODE	16 bitů	/u0000	/uFFFF
boolean	logická hodnota	1 bit	-	-

- kromě primitivních typů lze použít proměnné a konstanty pro uložení odkazů na objekty

Proměnné a přiřazení

- Proměnná je datový objekt, který je označen jménem a je v něm uložena hodnota nějakého typu, která se může měnit

- Deklarace (a inicializace)** – oznámení překladači o úmyslu používat danou proměnnou a nastavení její první hodnoty

```
int alfa;
```

```
int alfa = 0;
```


- Hodnotu proměnné lze změnit **přiřazovacím příkazem**
alfa = 37;

Deklarace proměnných

- **Příklady deklarací proměnných**

```
int i;           // deklarace proměnné i typu int  
double x;      // deklarace proměnné x typu double
```

- Proměnná deklarovaná uvnitř funkce (lokální proměnná) **nemá deklarací definovanou hodnotu**
- Použití proměnné s nedefinovanou hodnotou v jazyku Java je chyba při překladu!

- **Příklad:**

```
int x, y;       // lze i několik proměnných současně  
x = y + 2;      // chyba při překladu (na rozdíl od chyby při běhu)
```

- Deklarace s inicializací proměnné

- *int x = 10;* // deklarovaná proměnná má hodnotu **10**

Literály a pojmenované konstanty

- Přímý zápis hodnoty v programu se nazývá **literál**
- Příklady literálů:
  - pro datový typ *int* `34 45`
  - pro datový typ *double* `25.3 1.2E-3 (= 0,0012)`
  - pro datový typ *boolean* `false true`
  - pro datový typ *char* `'a' '1' '+'`
- Literál typu *String* (**nejedná se** o jednoduchý typ!): `"abcd "` `"Nazdar"`
- Lze používat i **pojmenované konstanty**
  - deklarují se jako inicializované proměnné, v deklaraci je navíc klíčové slovo *final*
- Příklad deklarace konstant:
`final int MAX = 100;`
`final String NAZEV_PREDMETU = "OBP1";`
- Konvence: jména konstant píšeme **velkými písmeny**
- Konstantě nelze změnit hodnotu přiřazovacím příkazem
`MAX = 20;` `// chyba při překladu`

Výrazy

- Výraz předepisuje způsob výpočtu hodnoty určitého typu:
- Výraz může obsahovat:
  - proměnné
  - konstanty
  - volání funkcí
  - binární operátory
  - unární operátory
  - závorky
- Pořadí operací předepsaných výrazem je dáno:
  - prioritou operátorů
  - asociativitou operátorů

- Příklad:

výraz

$x + y * z$

$x + y + z$

pořadí operací

$x + (y * z)$

$(x + y) + z$

zdůvodnění

* má vyšší prioritu než +

+ je asociativní zleva

Přiřazovací příkaz

- Přiřazovací příkaz slouží pro přiřazení hodnoty proměnné

<proměnná> = <výraz>;

- **Příklad:**

```
x = y + z;      // proměnné x se přiřadí součet hodnot proměnných y a z  
x = x + 1;     // hodnota proměnné x se zvětší o 1
```

- Proměnné v jazyku Java lze přiřadit pouze hodnotu odpovídajícího typu!
- Příklady nedovolených přiřazovacích příkazů:

```
boolean b; int i; double d;  
b = 1;  
i = 1.4;  
d = true;
```

Přiřazovací příkaz

- Modifikace proměnné s využitím její předchozí hodnoty
  - 1. varianta:
 $\langle \text{proměnná} \rangle = \langle \text{proměnná} \rangle \langle OP \rangle \langle \text{výraz} \rangle$
  - 2. varianta:
 $\langle \text{proměnná} \rangle \langle OP \rangle = \langle \text{výraz} \rangle$
  - je možné vynechat jméno proměnné na pravé straně, je-li shodné se jménem proměnné na levé straně
- Příklad ekvivalentního přiřazení: $j += 5;$ $j = j + 5;$
- Přiřazení je možné použít **jako výraz !!!**

```
int x, y;  
x = 7;                               // má hodnotu 7 a lze tedy opět přiřadit!!  
y = x = x + 6;                       // vyhodnotí se jako y = (x = (x + 6));
```

Typové konverze

- Typová konverze - hodnota jednoho typu se převede na hodnotu jiného typu
- Typová konverze může být **implicitní** (vyvolá se automaticky) nebo **explicitní** (v programu je třeba ji explicitně předeepsat – tzv. **přetypování**)
- např. konverze typu *int* na *double* je v jazyku Java implicitní, ale převod hodnoty typu *double* na *int* (odseknutím necelé části) je třeba explicitně předeepsat - ztráta přesnosti !!!
- Příklad:

```
double x; int i = 1; // hodnota 1 typu int se automaticky převede na  
x = i; // hodnotu 1.0 typu double
```

```
double x = 1.2; int i; // hodnota 1.2 typu double se odseknutím  
i = (int) x; // necelé části převede na hodnotu 1 typu int
```

Převod mezi typy int a boolean

Příklad: ukázka řešení "převodu" mezi *boolean* a *int* programově:

```
boolean b = false;  
int i=1;  
  
b = (i != 0);  
// b je true, když i je různé od nuly, jinak false  
  
i = b?1:0;  
// tzv. ternární výraz: když b, tak i=1, jinak i=0
```

Operátory a další prvky jazyka

Aritmetické operátory

- Pro operandy typu *int* a *double* (seřazeno sestupně podle priority):

– unární	–	(změna znaménka)
– binární	*, / a %	(násobení, dělení a zbytek po dělení)
– binární	+ a –	(sčítání a odčítání)

- Jsou-li oba operandy stejného typu, výsledek operace téhož typu
- Jsou-li operandy různého typu, operand typu *int* se implicitní konverzí převede na hodnotu typu *double* a výsledkem je typu *double*

- Výsledkem dělení dvou operandů typu *int* je celá část podílu:

Příklad:

7/3 je 2

-7/3 je -2

- Pro zbytek po dělení platí: $x \% y = x - (x / y) * y$

Příklad:

7%3 je 1

-7%3 je -1

7%-3 je

-7%-3 je -1

- Speciální inkrementační a dekrementační operátory:

$++x$, $x++$, $--x$, $x--$ rozdílná návratová hodnota podle polohy x

Relační operátory

- Hodnoty všech jednoduchých typů jsou **uspořádané**
  - lze je porovnávat relačními operátory (priorita je **nižší**, než aritmetických operátorů):
 $>$, $<$, $>=$, $<=$ (větší než, menší než, větší nebo rovno, menší nebo rovno)
 $==$, $!=$ (rovná se, nerovná se)
- Výsledek relační operace je typu *boolean* (*true*, *false*)
- Jestliže jsou číselné operandy různého typu, operand typu *int* se konvertuje na typ *double*
- Příklady relačních výrazů:

```
int i=10;  
double x=12.3;  
boolean b;  
System.out.println(i==10);    // vypíše true  
System.out.println(i+1==10);  // vypíše false  
b = i>x;                       // proměnné b se přiřadí false
```


Logické operátory

- Logické operátory jsou definovány pro operandy typu *boolean*

unární   *!*   (negace)
binární   *&&* resp. *&*   (konjunkce, logický součin)
binární   *//* resp. *|*   (disjunkce, logický součet)

<i>x</i>	<i>y</i>	<i>!x</i>	<i>x && y</i>	<i>x // y</i>
<i>false</i>	<i>false</i>	<i>true</i>	<i>false</i>	<i>false</i>
<i>false</i>	<i>true</i>	<i>true</i>	<i>false</i>	<i>true</i>
<i>true</i>	<i>false</i>	<i>false</i>	<i>false</i>	<i>true</i>
<i>true</i>	<i>true</i>	<i>false</i>	<i>true</i>	<i>true</i>

- Negace má stejnou prioritu, jako změna znaménka, logický součin má **nižší** prioritu než relační operátory
- Operace *&&* a *//* se vyhodnocují zkráceným způsobem
  - druhý operand se nevyhodnocuje, jestliže lze výsledek určit již z prvního operandu

```
int n = 10; boolean b1 = false, b2 = true;  
System.out.println(1<=n && n<=20);  
System.out.println(b1 || !b2);  
if (y != 0 && x/y < z)
```

// vypíše se true

// vypíše se false

// zkrácené vyhodnocení

Matematické funkce

- Při číselných výpočtech často potřebujeme matematické funkce jako *abs*, *sin*, *cos*, *sqr*t (druhá odmocnina), *log* (přirozený logaritmus) atd.
- Tyto funkce poskytuje knihovná třída *Math*

```
package prepona;  
import java.util.*;
```

```
public class Prepona {  
    public static void main(String[] args) {  
        Scanner sc = new Scanner(System.in);  
        System.out.println("Zadejte délku odvěsen pravoúhlého  
                            trojúhelníka");  
  
        double x = sc.nextDouble();  
        double y = sc.nextDouble();  
        double z = Math.sqrt(x * x + y * y);  
        // double z = Math.sqrt(Math.pow(x, 2) + Math.pow(y, 2));  
        System.out.println("Délka přepony je " + z);  
    }  
}
```

- Knihovná třídu *Math* není třeba importovat příkazem *import* – je součástí implicitního balíku *java.lang*

Knihovna třída Math

- Některé z funkcí poskytovaných třídou *Math*
  - *int abs(int a)*
  - *double abs(double a)*
  - *int max(int a, int b)*
  - *double max(double a, double b)*
  - *int min(int a, int b)*
  - *double min(double a, double b)*
  - *double sqrt(double a)*
  - *double sin(double a)*
  - *double random()* – pseudonáhodné číslo větší nebo rovno 0.0 a menší než 1.0
- Třída poskytuje též dvě konstanty: *E* a *PI*

Knihovni třída Math - příklad

```
package obvodkruhu;  
  
import java.util.*;  
  
public class ObvodKruhu {  
    public static void main(String[] args) {  
        Scanner sc = new Scanner(System.in);  
        System.out.println("zadejte poloměr kruhu");  
        double r = sc.nextInt();  
        System.out.println("obvod kruhu je " + 2 * Math.PI * r);  
    }  
}
```

Vstup a výstup v Javě

Příkazy výstupu

- Výpis dat na obrazovku - příkaz z knihovny *System*:
System.out.println(parametr);
  - parametrem musí být výraz typu *String* (řetězec)
- Příklad výpisu textu: *System.out.println("Nazdar");*
- Pro každý datový typ existuje implicitní konverze na typ *String* (implicitně volaná metoda *toString*) - parametrem příkazu výstupu tak může být libovolná proměnná či výraz
- Příklad výpisu hodnoty proměnné *n* typu *int*:
System.out.println(n);
- Řetězce lze spojovat pomocí operátoru *+*; je tedy dovolen např. tento příkaz:
System.out.println("hodnota proměnné n = " + n);

Zápis programu v Javě

- Vzhledem k objektové podstatě jazyka Java je nutné pracovat s komplikovanější syntaxí

- **Příklad:**

```
package mujprogram;
```

```
public class MujProgram {  
    public static void main(String[] args) {  
        int x = 10, y;  
        y = x + 20;  
        System.out.println("hodnota proměnné x je "+x);  
        System.out.println("hodnota proměnné y je "+y);  
        System.out.println("Cislo Pi = ", 3.14);  
    }  
}
```

- Program po překladu a spuštění vypíše:

hodnota proměnné *x* je **10**

hodnota proměnné *y* je **30**

Cislo Pi = 3,14

Formátovaný výstup

Příklad:

```
System.out.printf("Cislo Pi = %6.2f %n ", 3.142);
```

vypíše na obrazovku: *Cislo Pi = 3,14*

Specifikace výstupního formátu:

%[\$indexParametru][modifikátor][šířka][.přesnost]konverze

- konverze - povinný parametr
  - typ celé číslo *d,o,x* - dekadicky, oktalově a hexadecimálně
  - typ *double f* je desetinný zápis; *e,E* vědecký s exponentem
- šířka - počet sázených míst, zarovnání vpravo
- přesnost - počet desetinných míst
- *modifikátor* - v závislosti na typu konverze určuje další vlastnosti, například pro konverzi *f* (typ *double*):
  - symbol *+* určuje, že má být vždy sázeno znaménko,
  - symbol *-* určuje zarovnání vlevo,
  - symbol *0* doplnění čísla zleva nulami.
- *%n* - přechod na další řádek
- a další (formátování data, měny, ...)

Poznámka k příkazu výstupu

Co vypíše následující příkazy:

příkazy:

výstup:

```
int x = 1, y = 2;
```

```
System.out.println(x+y);
```

3

```
System.out.println("součet je " + (x+y));
```

součet je 3

```
System.out.println("součet je " + x + y);
```

součet je 12

Význam operátoru + (a většiny dalších) je odvozen od typu na jeho levé straně (je asociativní zleva).

Výraz: *"součet je " + x + y*

se vyhodnotí jako *("součet je " + x) + y*

Vstup dat pomocí třídy Scanner

- Jedna z možností je použití třídy Scanner z knihovny java.util

- Příklad:

```
package program3;
import java.util.Scanner;
public class Program3 {
    public static void main(String[] args) {
        Scanner sc = new Scanner(System.in);
        int x, y, z;
        System.out.println("Zadejte dvě celá čísla");
        x = sc.nextInt();
        y = sc.nextInt();
        z = x + y;
        System.out.println("Součet čísel: " + x + " + " + y + " = " + z);
    }
}
```

Zadejte dvě celá čísla

1

2

Součet čísel: 1 + 2 = 3

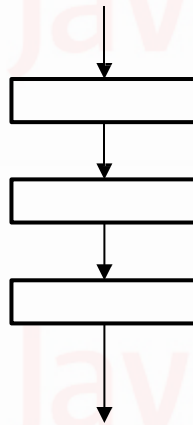
Vstup pomocí třídy Scanner

- Třída *Scanner* musí být připojena k programu:
  - **`import java.util.*;`** //připojení knihovny *java.util*
- Je třeba vytvořit objekt třídy *Scanner* a napojit jej na standardní vstupní proud:
  - **`Scanner sc = new Scanner(System.in);`**
- Metody třídy *Scanner*
  - **`sc.nextInt()`** - přečte celé číslo z řádku zadaného klávesnicí (řádek je zakončen klávesou ***Enter***, číslo je zakončeno mezerou nebo ***Enter***) a vrátí je jako hodnotu typu ***int***
  - **`sc.nextDouble()`** - přečte číslo z řádku zadaného klávesnicí a vrátí je jako hodnotu typu ***double***, jako oddělovač použijte znak ***'.'*** nebo znak ***','*** v závislosti na definovaném OS. Toto lze změnit před vytvořením Scanneru **`Locale.setDefault(Locale.ENGLISH);`**
  - **`sc.nextLine()`** - přečte zbytek řádku zadaného klávesnicí a vrátí je jako funkční hodnotu typu ***String***

Základní příkazy Javy

Posloupnost (sekvence)

- Složený příkaz: { <posloupnost příkazů jazyka> }
- Blok: { <posloupnost deklarací a příkazů> }

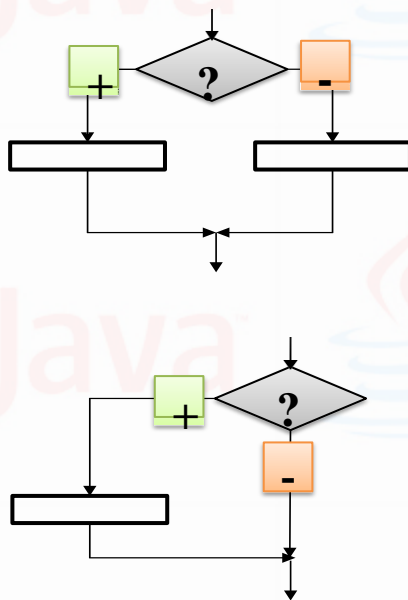

Poznámka:

- Deklarace proměnných jsou v bloku lokální, tzn. neplatí vně bloku
- V rámci bloku se mohou vyskytovat nejen přiřazovací příkazy ale i větvení a cykly

Příkaz větvení

- Příkaz **if** (podmíněný příkaz)
- Dvě varianty
  - if-else - úplný
  - if - neúplný


```
if (x < y)
    min = x;
else
    min = y;
System.out.println(min);
```

```
min = x;
if (y < min) min = y;
System.out.println(min);
```

Příkaz **if** - vlastnosti

- Jestliže v případě splnění či nesplnění podmínky má být provedeno více příkazů, je třeba z nich vytvořit složený příkaz nebo blok
- Příklad: jestliže $x < y$, vyměňte hodnoty těchto proměnných:

Špatně:

```
if ( $x < y$ )  
     $pom = x$ ;  
 $x = y$ ;  
 $y = pom$ ;
```

//tady končí větvení

// x vždy nabude hodnoty y a y hodnoty pom

Správně (složený příkaz):

```
if ( $x < y$ ) {  
     $pom = x$ ;  
     $x = y$ ;  
     $y = pom$ ;  
}
```

Příkaz **if** - vnoření

- Do příkazu **if** lze **vnořit** libovolný příkaz, tedy i podmíněný příkaz

- **Příklad:** do *s* uložte **-1**, **0** nebo **1** podle toho, zda *x* je menší než nula, rovno nule nebo větší než nula

```
if (x < 0) s = -1;
else
    if (x == 0)
        s = 0;
    else s = 1;
```

- **Pozn.:**
  - **else** patří k nejbližšímu předchozímu **if**
  - formátor *IDE NetBeans* vždy doplní závorky
  - pozor na vnoření **neúplného if** do **úplného if**

```
if (x > y)
    if (x > z) max = x;
else max = z;
else
    if (y > z) max = y;
else max = z;
```

- **Příklad:** do *max* uložte největší z čísel *x*, *y*

Příklad if

- **Příklad**

- program, který pro zadaný rok zjistí, zda je přestupný
- Přestupný rok musí být dělitelný 4 **a současně** (není dělitelný 100 **nebo** je dělitelný 400)

```
package rok;
```

```
public class Rok {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        int rok = 2020;
```

```
        System.out.print("rok " + rok);
```

```
        if (rok % 4 == 0 && (rok % 100 != 0 || rok % 400 == 0)) {
```

```
            System.out.println("je přestupný");
```

```
        } else {
```

```
            System.out.println("není přestupný");
```

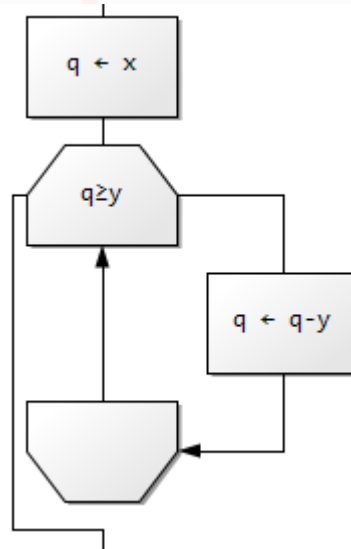
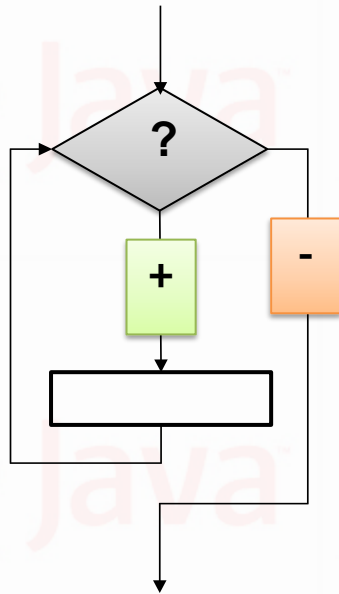
```
        }
```

```
    }
```

```
}
```

Příkaz cyklu **while**

- Cyklus s podmínkou na začátku
  - *while* (podmínka) příkaz;

Co dané příkazy řeší?

```
q = x;  
while (q >= y)  
    q = q - y;
```

```
q = x;  
p = 0;  
while (q >= y) {  
    q = q - y;  
    p = p + 1;  
}
```

Příklad

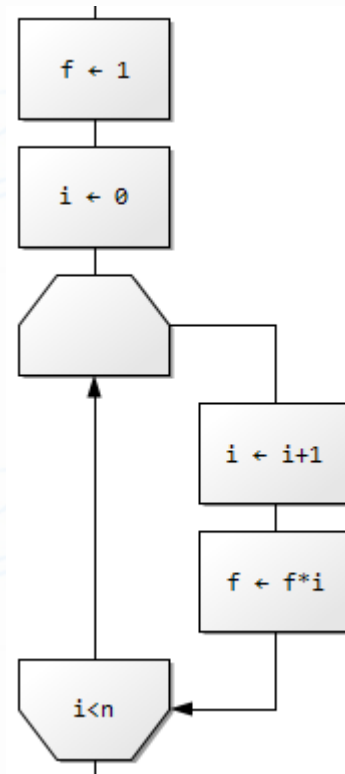
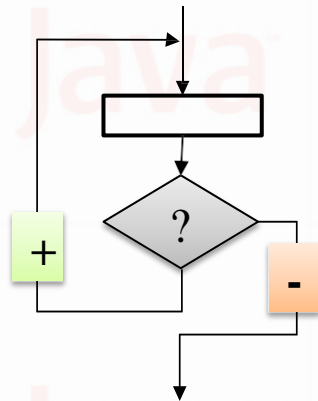
Výpočet faktoriálu přirozeného čísla n ($n! = 1 \times 2 \times \dots \times n$)

```
package faktorial;
import java.util.Scanner;

public class Faktorial {
    public static void main(String[] args) {
        System.out.println("zadejte přirozené číslo");
        Scanner sc=new Scanner(System.in);
        int n = sc.nextInt();
        if (n<1) {
            System.out.println(n + " není přirozené číslo");
            System.exit(0);
        }
        int i = 1,
        f = 1;
        while (i<n) {
            i = i+1;
            f = f * i;
        }
        System.out.println (n + "! = " + f);
    }
}
```

Příkaz do

- Cyklus s podmínkou na konci
do příkaz *while* (podmínka);

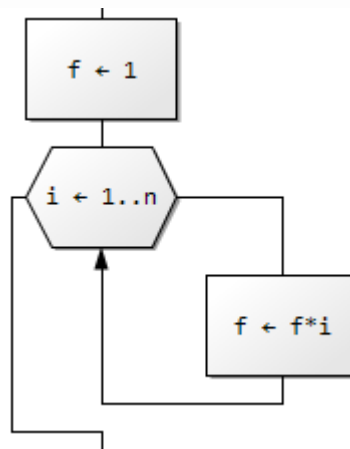
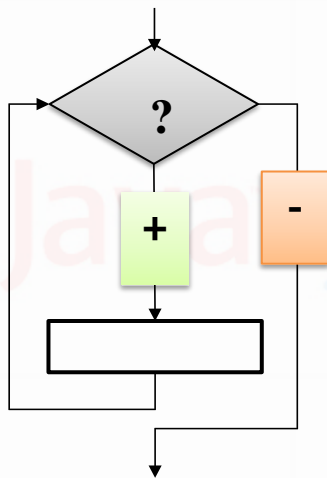

- Příklad** (faktoriál):

```
f = 1;  
i = 0;  
do {  
    i = i + 1;  
    f = f * i;  
} while (i < n);
```

Příkaz for

- Cyklus s daným počtem opakování
  - často řízen proměnnou, pro kterou je stanovena **počáteční hodnota** (inicializace řídicí proměnné), **koncová hodnota** (podmínka opakování/ukončení cyklu), **nastavení způsobu změny hodnoty** po každém provedení těla cyklu (aktualizace řídicí proměnné)
- Schematicky stejné jako *while*

- Cykly tohoto druhu lze zkrátčeně předepsat příkazem *for*:
 $f = 1;$
for ($i=1; i \leq n; i=i+1$)
 $f=f*i;$

Příkaz **for**

- Tvar příkazu *for*:
for (inicializace ; podmínka ; aktualizace) příkaz;
- Provedení příkazu *for* :
inicializace;
while (podmínka) {
příkaz
změna;
}
- Změnu řídicí proměnné lze zkráceně předepsat pomocí operátoru inkrementace resp. dekrementace:

- **Příklad:**

f = 1;

for (i=1; i<=n; i++)

f=f*i;

x++

x se zvětší o 1

x--

x se zmenší o 1

Příkaz continue

- Někdy je třeba ukončit cyklus v nějakém místě uvnitř těla cyklu (které je v tom případě tvořeno složeným příkazem)
- Příkaz *continue* předepisuje **předčasné ukončení průchodu těla cyklu**
- **Příklad:**

```
for (int i=1; i<=100; i++) {  
    if (i%10==0) continue;  
    System.out.println(i);  
}
```

příkaz vypíše čísla od **1** do **100** s výjimkou čísel dělitelných **10**

Příkaz break

- Příkaz **break** (obvykle vnořený do podmíněného příkazu v rámci těla cyklu) **ukončí předčasně celý příkaz cyklu**

- Schematicky:

```
while (...) {  
    ...  
    if (ukončit) break;  
    ...  
}
```

- Příklad:

```
for (int i=1; i<=100; i++) {  
    if (i%10==0) break;  
    System.out.println(i);  
}
```

příkaz vypíše čísla od **1** do **9**

Další příkaz pro větvení - switch

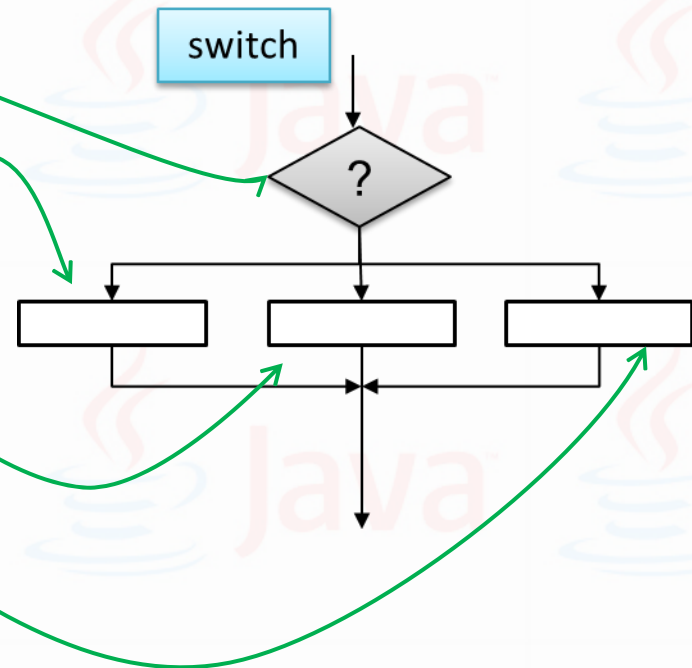
- Switch umožňuje **vícenásobné větvení**

```
switch (výraz)
{
  case hodnota_1 příkaz_1;
  :
  break;

  ...

  case hodnota_n příkaz_n;
  :
  break;

  default:      příkaz_def;
                  break;
}
```


Příkaz **switch** - vlastnosti

- **Rozhodovací výraz** smí být pouze typu:
  - *char, byte, short, int*
- Počet větví **není omezen**
- V každé větvi může být skupina příkazů, není nutno uzavírat do **{}**
- Větev **default** se provádí pokud žádná větev case nevyhovuje
- Provádění končí na **break, return** nebo na konci přepínače
- **Není-li větev ukončena provedením příkazu *break*, pokračuje se prováděním příkazů další větve**

Příkaz **switch** - příklad

Příklad:

- program vypíše 123 po stisku klávesy a nebo b nebo c, po stisku d vypíše 23, jinak 3

```
switch (sc.nextLine().charAt(0)) {  
    case 'a' :  
    case 'b' :  
    case 'c' : System.out.println("1");  
    case 'd' : System.out.println("2");  
    default : System.out.println("3");  
}
```

Zpracování posloupností

- **Příklad:** program pro součet posloupnosti čísel
- Hrubé řešení:

```
suma = 0;  
while (nejsou přečtena všechna čísla) {  
    dalsi = přečti celé číslo;  
    suma = suma+dalsi;  
}
```

- Varianty podmínky
  1. počet čísel bude vždy stejný, např. 5
  2. počet čísel bude dán na začátku vstupních dat
  3. vstupní data budou končit "*zarážkou*", např. nulou
- Struktura vstupních dat formálně:
  1. $a_1 a_2 a_3 a_4 a_5$
  2. $n a_1 a_2 \dots a_n$
  3. $a_1 a_2 \dots a_5 0$ kde $a_i \neq 0$

Zpracování posloupností

- **Řešení 1** - vstupní data: $a_1 a_2 a_3 a_4 a_5$

```
package sumal;
import java.util.*;

public class Sumal {
    public static void main(String[] args) {
        Scanner sc = new Scanner(System.in);
        int dalsi, suma, i;
        System.out.println ("zadejte 5 čísel");
        suma = 0;
        for (i=1; i<=5; i++) {
            dalsi = sc.nextInt();
            suma = suma+dalsi;
        }
        System.out.println ("součet je " + suma);
    }
}
```

Zpracování posloupností

- **Řešení 2** - vstupní data: $n a_1 a_2 \dots a_n$

```
package suma2;
import java.util.Scanner;

public class Suma2 {
    public static void main(String[] args) {
        int dalsi, suma, i, n;
        Scanner sc = new Scanner(System.in);
        System.out.println("zadejte počet čísel");
        n = sc.nextInt();
        System.out.println("zadejte " + n + " čísel");
        suma = 0;
        for (i=1; i<=n; i++) {
            dalsi = sc.nextInt();
            suma = suma+dalsi;
        }
        System.out.println("součet je " + suma);
    }
}
```

Zpracování posloupností

Řešení 3 - vstupní data: $a_1 a_2 \dots a_n 0$, kde a_i není 0

```
package suma3;
import java.util.Scanner;

public class Suma3 {
    public static void main(String[] args) {
        int dalsi, suma;
        Scanner sc = new Scanner(System.in);
        System.out.println("zadejte řadu čísel zakončenou nulou");
        suma = 0;
        dalsi = sc.nextInt();
        while (dalsi != 0) {
            suma = suma + dalsi;
            dalsi = sc.nextInt();
        }
        System.out.println("součet je " + suma);
    }
}
```

Procedury a funkce

Code reusability

- Funkce a procedury jsou příkladem nástrojů pro zajištění opakované použitelnosti kódu
  - jedná se o pojmenované části kódu, které lze vyvolávat opakovaně, ev. s různými vstupními parametry
- Rozdíl
  - funkce vrací hodnotu
  - procedura nevrací hodnotu
- V jazyce Java se obecně hovoří o **metodách**

Funkce

- Program pro výpočet faktoriálu (bez importů)

```
public class Faktorial {  
    public static void main(String[] args) {  
        Scanner sc = new Scanner(System.in);           čtení vstupu  
        System.out.println("zadejte přirozené číslo");  
        int n = sc.nextInt();  
        if (n<1) {  
            System.out.println(n + " není přirozené číslo");  
            System.exit(0);  
        }  
        int i = 1;  
        int f = 1;  
        while (i<n) {                                   algoritmus výpočtu  
            i = i+1;                                     faktoriálu  
            f = f * i;  
        }  
        System.out.println (n + "! = " + f);  
    }  
}
```

- Jde o dva dílčí podproblémy a úkoly – vhodné použít **samostatné funkce**

Faktoriál pomocí funkcí

- Funkce pro čtení přirozeného čísla

```
static int ctiPrirozene() {                // hlavička metody
    Scanner sc = new Scanner(System.in);
    System.out.println ("Zadejte přirozené číslo ");
    int n = sc.nextInt();
    if (n<1) {
        System.out.println (n + " není přirozené číslo");
        System.exit(0);
    }
    return n;
}
```

- Hlavička funkce - funkce nemá parametry a výsledkem volání funkce (**návratovou hodnotou**) je hodnota typu *int*
- Příkaz **return** definuje co bude návratovou hodnotou - výsledkem volání funkce je hodnota *n*
- Příklad volání funkce: **int nn = ctiPrirozene();**

Faktoriál pomocí funkcí

- Funkce pro výpočet faktoriálu:

```
static int faktorial(int n) {  
    int i = 1;  
    int f = 1;  
    while (i<n) {  
        i = i+1;    f = f *i;  
    }  
    return f;  
}
```

- Funkce má jeden parametr typu *int* a výsledkem je hodnota typu *int*
  - reálný argument funkce je **zastupován označením *n***
- Příklad volání funkce: `int ff = faktorial(4);`

Faktoriál pomocí funkcí

- Výsledné řešení

```
package faktorial;
import java.util.*;
public class Faktorial {
    static int ctiPrirozene() {
        ...
    }
    static int faktorial(int n) {
        ...
    }
    public static void main(String[] args) {
        int n = ctiPrirozene();
        System.out.println (n + "! = " + faktorial(n));
    }
}
```

- Proměnnou *n* ve funkci *main* lze vynechat:

```
System.out.println(
    "Fakt" + "! = " + faktorial(ctiPrirozene()));
```

Faktoriál pomocí funkcí - celek

```
package faktf;
import java.util.Scanner;
public class FaktF {
    static int ctiPrirozene() {
        Scanner sc = new Scanner(System.in);
        System.out.println("zadejte přirozené číslo"); int n =
        sc.nextInt();
        if (n < 1) {
            System.out.println(n + " není přirozené číslo");
            System.exit(0);
        }
        return n;
    }
    static int faktorial(int n) {
        int i = 1;
        int f = 1;
        while (i < n) {
            i = i + 1;
            f = f * i;
        }
        return f;
    }
    public static void main(String[] args) {
        System.out.println("faktoriál je "+faktorial(ctiPrirozene()));
    }
}
```

Deklarace funkce

- Deklaraci funkce tvoří *hlavička funkce + tělo funkce*
- Hlavička funkce v jazyku Java má tvar:
static typ jméno(specifikace parametrů)
kde:
  - *typ* je typ výsledku funkce (funkční hodnoty)
  - *jméno* je identifikátor funkce
  - *specifikací parametrů* se deklarují parametry funkce, každá deklarace má tvar
typ_parametru jméno_parametru (oddělují se čárkou)
  - specifikace parametrů je prázdná, jde-li o funkci bez parametrů
- Tělo funkce je složený příkaz nebo blok, který se provede při volání funkce a musí končit příkazem ***return x***
  - *x* je výraz, jehož hodnota je výsledkem volání funkce

Parametry funkce

- Parametry funkce jsou lokálně použitelné proměnné, kterým se při volání funkce přiřadí hodnoty skutečných argumentů
- Jestliže parametr funkce je typu T , pak přípustným skutečným parametrem je výraz, jehož hodnotu lze přiřadit proměnné typu T (stejná podmínka, jako u přiřazení)

```
public class Max1 {  
    static int max(int x, int y) {  
        if (x>y) return x; else return y;  
    }  
    public static void main(String[] args) {  
        int a = 10, b = 20;  
        System.out.println(max(a+20, b)); // OK  
        System.out.println(max(1.1, b)); // Chyba při překladu  
    }  
}
```


Parametry funkce

- Parametry funkce slouží pro předání vstupních dat algoritmu, který je funkcí realizován
- Častá chyba začátečníka:
čtení hodnoty parametrů pomocí operace vstupu dat

```
static int max(int x, int y) {  
    x = sc.nextInt();  
    y = sc.nextInt();  
    if (x>y) return x;  
    else return y;  
}
```

// přepis x (ale nic se nehlásí)

// přepis y (ale nic se nehlásí)

```
int z = max(7,99);
```


Přetěžování jmen funkcí

- Funkce lišící se v počtu nebo typu parametrů se mohou jmenovat stejně tzv.: **přetěžování jmen** (overloading of names) – neplést s tzv.: překrýváním

```
package max2;
public class Max2
{
    static int max(int x, int y) {
        if (x>y) return x;
        else return y;
    }
    static int max(int x, int y, int z) {
        return max(x, max(y, z));
    }
    static double max(double x, double y) {
        if (x>y) return x;
        else return y;
    }
    public static void main(String[]
        args) { System.out.println
        (max(3,4)); System.out.println
        (max(1,2,3)); System.out.println
        (max(1.0,2.4));
    }}
}
```

Příklady funkcí

- Zjištění, zda daný rok je přestupný

```
public class Rok {  
    static boolean prestupny(int rok) {  
        return (rok%4==0 && (rok%100!=0 || rok%400==0));  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Scanner sc = new Scanner(System.in);  
        System.out.println ("zadejte rok");  
        rok = sc.nextInt();  
        System.out.print("rok "+rok);  
        if (prestupny(rok)) System.out.println (" je přestupný");  
        else System.out.println (" není přestupný");  
    }  
}
```

Funkce pro výpočet NSD

Jeden z algoritmů výpočtu největšího společného dělitele

1. *je-li $x = y$, pak $nsd(x,y) = x$*
2. *je-li $x > y$, pak $nsd(x,y) = nsd(x-y,y)$*
3. *je-li $x < y$, pak $nsd(x,y) = nsd(x,y-x)$*

Příklad:

16,12

4,12

4,8

4,4

```
static int nsd(int x, int y) {
    while (x != y) {
        if (x > y) x = x - y;
        else y = y - x;
    }
    return x;
}

public static void main(String[] args) {
    Scanner sc = new Scanner(System.in);
    System.out.println("Zadej a:");
    int a = sc.nextInt();
    System.out.println("Zadej b:");
    int b = sc.nextInt();
    System.out.println("NSD čísel "+a+", "+b+" je "+nsd(a,b));
}
```

Procedury

- Metoda, která nevrací žádnou hodnotu
  - typ výsledku je *void*
- Příklady procedury:
  - hlavní funkce *main*
  - výstupní operace *print* a *println*
- Příklad uživatelské procedury - výpis znaku *z* doplněného zleva mezerami na celkový počet *n* znaků

```
static void vypisZnak(char z, int n) {  
    for (int i=1; i<n; i++)  
        System.out.print(' ');  
    System.out.print(z);  
}
```

Statické proměnné

- Proměnné definované a společné pro danou třídu (bude vysvětleno později) použitelné ve všech metodách dané třídy jako nelokální proměnné

```
public class StatickePromenne {  
    static int x, y; // statické proměnné třídy  
    public static void main(String[] args){  
        Scanner sc = new Scanner(System.in);  
        System.out.println("zadejte dvě celá čísla");  
        x = sc.nextInt();  
        y = sc.nextInt();  
        vypisSoucet(); } // System.out.println(i) nelze  
    static void vypisSoucet() {  
        int i=6;  
        System.out.println("součet čísel je "+(x+y+i));  
    }  
}
```

rozsah platnosti x,y - scope

- Poznámka: statické číselné proměnné jsou inicializovány hodnotou nula

Zastínění nelokální proměnné

- Deklarace lokální proměnné *a* zastíní deklaraci nelokální proměnné *a*

- Příklad:

```
public class Zastineni {  
    static int a = 10;  
    public static void main(String[] args) {  
        f();  
        System.out.println(a);  
    }  
    static void f() {  
        int a = 20;  
        System.out.println(a); // Zastineni.a  
    }  
}
```

Program vypíše:

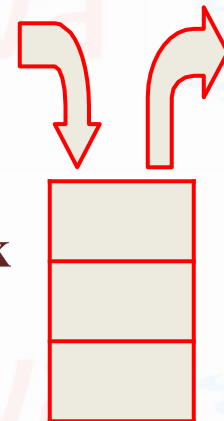
20

10

Přidělování paměti proměnným

- Přidělení paměti - určení adresy umístění proměnné v paměti počítače
- Poznali jsme doposud dva druhy proměnných:
  - statické proměnné třídy
  - lokální proměnné funkce
- Statickým proměnným třídy se přidělí paměť v okamžiku, kdy se do paměti zavádí kód metod třídy, a zůstane jim přidělena až do ukončení běhu programu
- Lokálním proměnným a parametrům funkce se paměť přidělí při volání funkce a zůstane jim přidělena jen do návratu z funkce
  - při návratu z funkce se přidělené adresy automaticky uvolní pro další použití
- Úseky paměti přidělované lokálním proměnným a parametrům tvoří tzv. zásobník (stack):
úseky se přidávají a odebírají, přičemž se vždy odebere naposledy přidaný úsek

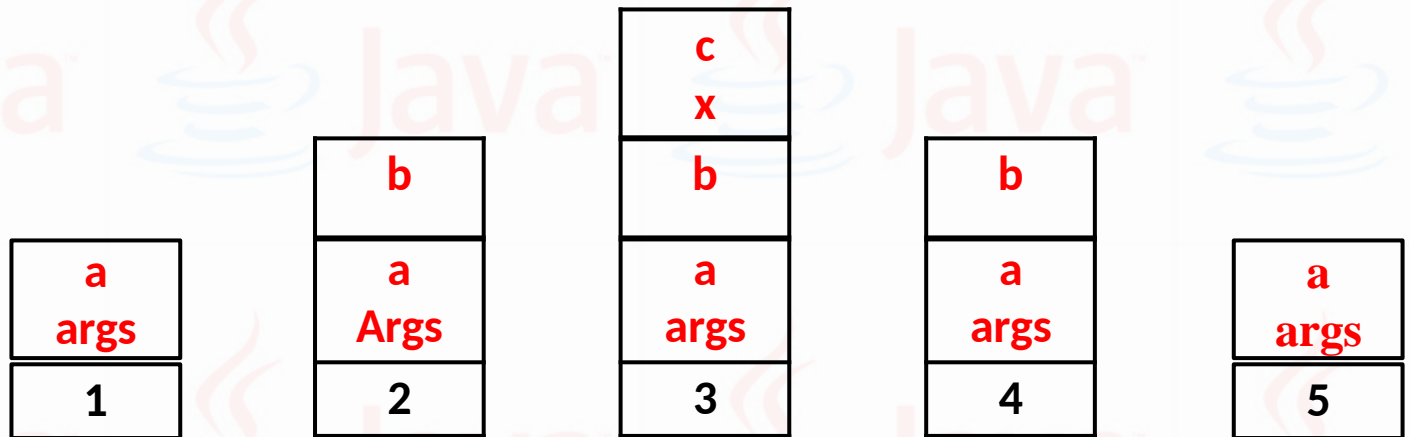
zásobník

Přidělování paměti proměnným

```
public static void main(String[] args) {  
    int a; ...      //1 - vstup do metody main  
    f(); ...        //5 - výstup z metody f  
}  
  
static void f() {  
    int b; ...      //2 - vstup do metody f  
    g(10); ...      //4 - výstup z metody g  
}  
  
static void g(int x) {  
    int c; ...      //3 - vstup do metody g  
}
```


Jednoduchá kolekce - Pole

Pole

- Strukturovaný datový typ skládající se z pevného počtu prvků stejného typu, identifikovatelných pomocí **indexu**
  - např. teploty naměřené v jednotlivých dnech v týdnu
  - úloha - vypočítat průměrnou teplotu a pro každý den vypsát odchylku od průměru
  - řešení bez pole (s proměnnými typu *int*) – řada nevýhod

```
int t1, t2, t3, t4, t5, t6, t7, prumer;  
...      // načtení hodnot  
prumer = (t1+t2+t3+t4+t5+t6+t7)/7;  
System.out.println(t1-prumer);  
...  
System.out.println(t7-prumer);
```

- V Javě se pole indexuje celými čísly *0, 1, ... (počet prvků – 1)*
  - počet prvků je dán při vytvoření pole a **je neměnitelný**

Pole

- Řešení pomocí pole

- pole 7 prvků typu `int`

```
int [] teploty = new int[7];
```

- načtení dat cyklem

```
for (int i=0; i<7; i++)  
    teploty[i] = nacteni();
```

- průměrná teplota jako součet prvků pole dělený 7:

```
int prumer = 0;  
for (int i=0; i<7; i++)  
    prumer = prumer + teploty[i];  
prumer = prumer / 7;
```

- výpis odchylek od průměru:

```
for (int i=0; i<7; i++)  
    System.out.println(teploty[i]-prumer);
```

Pole v jazyku Java

- Pole ***p*** obsahující ***n*** prvků typu **T** vytvoříme deklarací

`T[] p = new T[n];`

- **T** může být libovolný typ a ***n*** musí být celočíselný výraz s nezápornou hodnotou
- prvky takto zavedeného pole mají nulové hodnoty
- Lze vytvořit i pole tvořené prvky s danými hodnotami
`int p[] = {1,2,3,4,5,6};`
- Zápis: **`p[i]`**
  - kde ***i*** je celočíselný výraz, jehož hodnota je nezáporná a menší než počet prvků, označuje prvek pole ***p*** s indexem ***i*** a má vlastnosti proměnné typu **T**
  - nedovolená hodnota indexu způsobí chybu při výpočtu
- Počet prvků pole **p** lze zjistit pomocí zápisu **`p.length`**
- Příklad:

```
for(int i=0; i<p.length; i++) System.out.println(p[i]);
```

Příklad

- Vstup: $n\ a_1\ a_2\ \dots\ a_n$, kde n, a_i jsou celá čísla
- Výstup: čísla a_i v opačném pořadí

- Řešení: `package obratpole1;`

```
public class ObratPole1 {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("zadejte počet čísel");  
        int[] pole = new int[Sys.readInt()];  
        System.out.println("zadejte "+pole.length+"  
        čísel");  
        for (int i=0; i<pole.length; i++)  
            pole[i] = Sys.readInt();  
        System.out.println("výpis čísel v obráceném  
        pořadí");  
        for (int i=pole.length-1; i>=0; i--)  
            System.out.println(pole[i]);  
    }  
}
```

Přidělení paměti poli

- Např. lokální deklarace, která vytvoří pole 3 prvků typu `int`:

```
int[] a = new int [3];
```
- Deklarace má tento efekt
  - lokální proměnné *a* se přidělí paměťové místo na zásobníku, které však **neobsahuje prvky pole**, ale je dimenzováno na uložení čísla reprezentujícího adresu jiného paměťového místa (tzv. hromada, heap)
  - operátorem *new* se v jiné paměťové oblasti rezervuje (alokuje) úsek potřebný pro pole 3 prvků typu *int*
  - adresa tohoto úseku se uloží do *a*
- Při grafickém znázornění reprezentace v paměti místo adres kreslíme šipky

deklarovaná proměnná

a

pole vytvořené operátorem new

a[0]

a[1]

a[2]

Pozn: reprezentace pole je zde zjednodušená, obsahuje ještě počet prvků

Referenční proměnné pole

- Shrnutí:
  - pole *n* prvků typu *T* lze v jazyku Java vytvořit pouze dynamicky pomocí operace *new T[n]*
  - adresu dynamicky vytvořeného pole prvků typu *T* lze uložit do proměnné typu *T[]*; takovou proměnnou nazýváme **referenční proměnnou pole** prvků typu *T*
- Referenční proměnnou pole lze deklarovat bez i vytvoření pole; Deklarací *int[] a;* se zavede referenční proměnná, která má:
  - nedefinovanou hodnotu, jde-li o lokální proměnnou,
  - nebo speciální hodnotu *null*, která nereferencuje žádné pole
- V obou předchozích případech je třeba, před dalším použitím referenční proměnné pole, jí přiřadit referenci na vytvořené pole, např. příkazem *a = new int[10];*

Přiřazení mezi referenčními proměnnými pole

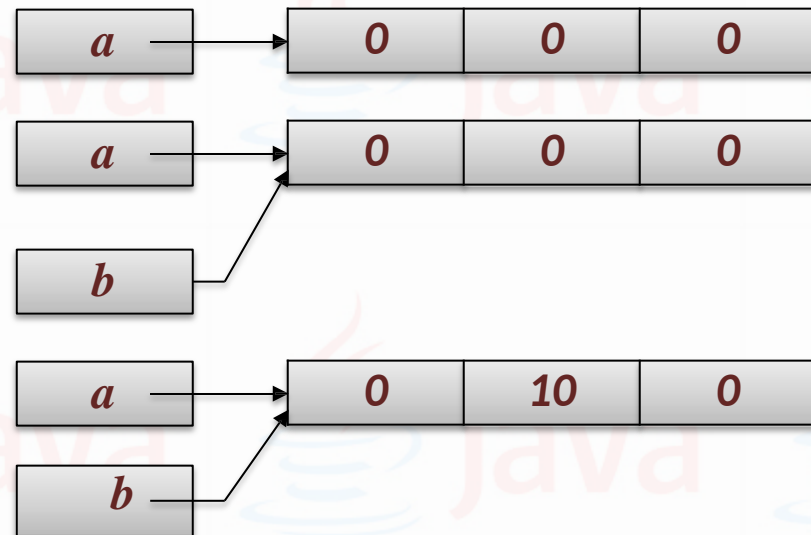
- V jazyku Java je dovoleno přiřazení mezi dvěma referenčními proměnnými poli stejných typů
- Po přiřazení pak obě proměnné referencují **totéž pole**

- Příklad:

```
int[] a = new int[3];
```

```
int[] b = a;
```

```
b[1] = 10;
```



```
System.out.println(a[1]);
```

// vypíše se 10

- **Pozn:** Přiřazení mezi dvěma poli **není** v jazyku Java definováno!

Pole jako parametr a výsledek funkce

- Reference pole může být parametrem funkce i jejím výsledkem
  - pole vytvořené uvnitř metody **existuje i mimo ni**, dojde-li k předání reference např. návratovou hodnotou

- Příklad: načtení pole, obrácení pořadí prvků pole, výpis pole

```
package obratpole2;
```

```
public class ObratPole2 {  
    public static void main(String[] args) {  
        int[] vstupniPole = ctiPole();  
        int[] vystupniPole = obratPole(vstupniPole);  
        vypisPole(vystupniPole);  
    }  
}
```

```
static int[] ctiPole() { ... } //alokuje pole, naplní ho a vrátí referenci  
static int[] obratPole(int[] pole) { ... } //parametr + výsledek  
static void vypisPole(int[] pole) { ... } //parametr
```

```
}
```

Změna pole daného parametrem

- Varianta řešení bez alokace dalšího pole - metodou nevytvoříme nové pole, ale obrátíme pole dané parametrem:

```
static void obratPole(int[] pole) {  
    int pom;  
    for (int i=0; i<pole.length/2; i++) {  
        pom = pole[i];  
        pole[i] = pole[pole.length-1-i];  
        pole[pole.length-1-i] = pom;  
    }  
}
```

- Použití:

```
public static void main(String[] args) {  
    int[] vstupniPole = ctiPole();  
    obratPole(vstupniPole);  
    vypisPole(vstupniPole);  
}
```

- Metoda *obratPole* dostane referenci na *vstupniPole*

Pole jako tabulka

- Pole lze použít též pro realizaci tabulky (zobrazení), která hodnotám typu indexu (v jazyku Java to je pouze interval celých čísel počínaje nulou) přiřazuje hodnoty nějakého typu
- Příklad: přechíst řadu čísel zakončených nulou a vypsát tabulku četnosti čísel od 1 do 100 (ostatní čísla ignorovat)
  - Tabulka četnosti bude pole 100 prvků typu *int*, počet výskytů čísla x , kde $1 \leq x \leq 100$, bude hodnotou prvku s indexem $x-1$
  - Aby program byl snadno modifikovatelný pro jiný interval čísel, zavedeme dvě konstanty:
    - **`final static int MIN = 1;`**
    - **`final static int MAX = 100;`**
  - Pole vytvoříme s počtem prvků $Max-Min+1$
`int[] tab = new int[MAX-MIN+1];`

Příklad – tabulka četnosti čísel

- Funkce, která přečte čísla a vytvoří tabulku četnosti

```
static int[] tabulka() {  
    int[] tab = new int[MAX-MIN+1];  
    System.out.println("zadejte řadu celých čísel zakončenou nulou");  
    int cislo = sc.readInt();  
    while (cislo!=0) { //na indexu 0 je četnost MIN atd.  
        if (cislo>=MIN && cislo<=MAX) tab[cislo-MIN]++;  
        cislo = sc.readInt();  
    }  
    return tab;  
}
```

- Funkce, která tabulku četnosti vypíše

```
static void vypis(int[] tab) {  
    for (int i=0; i<tab.length; i++)  
        if (tab[i]!=0)  
            System.out.println("četnost čísla "+(i+MIN)+" je "+tab[i]);  
}
```

Příklad – tabulka četnosti čísel

- Celkové řešení:

```
public class CetnostCisel {  
  
    final static int MIN = 1;  
    final static int MAX = 100;  
  
    public static void main(String[] args) {  
        vypis(tabulka());  
    }  
  
    static int[] tabulka() {  
        ...  
    }  
  
    static void vypis(int[] tab) {  
        ...  
    }  
}
```

Příklad – tabulka četnosti čísel

```
package uswa6;

public class CetnostCisel {
    final static int MIN = 1;
    final static int MAX = 100;

    public static void main(String[] args) {
        vypis(tabulka());
    }

    static int[] tabulka() {
        Scanner sc = new Scanner(System.in);
        int[] tab = new int[MAX - MIN + 1];
        System.out.println("zadejte řadu celých čísel zakončenou nulou");
        int cislo = sc.readInt();
        while (cislo != 0) {
            if (cislo >= MIN && cislo <= MAX) tab[cislo - MIN]++;
            cislo = sc.readInt();
        }
        return tab;
    }

    static void vypis(int[] tab) {
        for (int i = 0; i < tab.length; i++) {
            if (tab[i] != 0) {
                System.out.println("četnost čísla " + (i + MIN) + " je " + tab[i]);
            }
        }
    }
}
```

Pole reprezentující množinu

- Příklad: vypsát všechna prvočísla menší nebo rovna zadanému *max*
  - Algoritmus:
    1. Vytvoříme množinu obsahující všechna přirozená čísla od 2 do *max*.
    2. Z množiny vypustíme všechny násobky čísla 2.
    3. Najdeme nejbližší číslo k tomu, jehož násobky jsme v předchozím kroku vypustili, a vypustíme všechny násobky tohoto čísla.
    4. Opakujeme krok 3, dokud číslo, jehož násobky jsme vypustili, není větší než *odmocnina* z *max*.
    5. Čísla, která v množině zůstanou, jsou hledaná prvočísla.
  - pro reprezentaci množiny čísel použijeme pole prvků typu *boolean*
  - prvek *mnozina[x]* bude udávat, zda číslo *x* v množině je (*true*) nebo není (*false*)
  - prvky pole *mnozina* s indexem 0 a 1 nebudou využity

Příklad - Eratosthenovo síto

- Funkce pro vytvoření množiny prvočísel do *max*:

```
static boolean[] sito(int max) {  
    boolean[] mnozina = new boolean[max+1];  
    for (int i=2; i<=max; i++)  
        mnozina[i] = true;                                //inicializace na true  
    int p = 2;                                            //zářka  
    int pmax = (int)Math.sqrt(max);  
    do {  
        // vypuštění všech násobků čísla p  
        for (int i=p+p; i<=max; i+=p)  
            mnozina[i] = false;  
        // hledání nejbližšího čísla k p do {  
        p++; //do p nejbližší další dosud nevypuštěné číslo  
        } while (!mnozina[p]);  
    } while (p<=pmax);  
    return mnozina;  
}
```

Příklad - Eratosthenovo síto

- Funkce pro výpis množiny

```
static void vypis(boolean[] mnozina) {  
    for (int i=2; i<mnozina.length; i++)  
        if (mnozina[i]) System.out.println(i);  
}
```

- Hlavní funkce

```
public static void main(String[] args) {  
    Scanner sc = new Scanner(System.in);  
    System.out.println("zadejte max");  
    int max = sc.readInt();  
    boolean[] mnozina = sito(max);  
    System.out.println("prvočísla od 2 do "+max);  
    vypis(mnozina);  
}
```

Vícerozměrné pole

- Vícerozměrným polem se obecně rozumí takové pole, k jehož prvkům se přistupuje pomocí více než jednoho indexu
- V Javě vícerozměrná pole jako pole, jejichž prvky jsou opět pole
- Příklady dvojrozměrného pole prvků typu *int*:
  - deklarace referenční proměnné:
`int mat[][];`
  - vytvoření pole se 3 x 4 prvky (3 řádky, 4 sloupce):
`mat = new int[3][4];`   *// prvky mají hodnotu 0*
  - deklarace referenční proměnné a vytvoření pole 3 x 4 s inicializací:
`int mat[][] = {{1,2,3,4}, {5,6,7,8}, {9,10,11,12}};`
  - součet všech prvků pole *mat*
`int suma = 0;`
`for (int i=0; i<mat.length; i++)`
`for (int j=0; j<mat[i].length; j++)`
`suma += mat[i][j];`